

velik prijatelj sv. Frančiška in njegovih redovnikov, je kot 90letni starček na glas zaplakal, ko je prvi zaklical: »Sveta Elizabeta, prosí za nas!« Saj sta tolikokrat govorila s sv. Frančiškom o tej preblagi kneginji, sv. Elizabeti Turingiški. — V mestu Marburg na Nemškem, kjer je sv. Lizabeta živelá in delovala, so spomin njene proglastitve za svetnico praznovali z največjo svečanostjo dne 1. maja 1236 (torej pred 700 leti), ko so njeno truplo, še popolnoma nestrohnjeno, vzdignili iz groba in ponesli v cerkev, katero so njej na čast že leta 1235 za silo pozidali, a šele čez 150 let dokončali. — Kakor sporoča kronika, se je te svečanosti udeležilo do 200.000 vernikov, mnogo škofov in celo sam nemški cesar Friderik II. On je zaprosil za njeno roko, ko je bila vdova, a je odklonila. Zato jo je hotel počastiti pri tej svečanosti. Pomagal je prenesti njene sv. ostanke v cerkev in pri svečani božji službi je pristopil k njej in ji je položil na glavo zlato krono in svečano izgovoril te-le besede: »Ker Te nisem mogel kronati v življenju kot kraljico, Te hočem s to krono počastiti kot kraljico v nebeškem kraljestvu!« — Leta 1235, ko so začeli zidati cerkev na čast sv. Lizabete v mestu Marburg na Nemškem, so začeli zidati cerkev tej svetnici na čast v rojstnem kraju njene matere Gertrude, žene Andreja, kralja Ogrskega. In ta rojstni kraj je — Slovenjgrдец! Bila je grofovskega stanu, grofov Andechs-Meran, ki so imeli svoj sedež v Starem gradu pri Slovenjgradu. Cerkev je pozidal brat Lizabete matere, torej lastni ujec sv. Lizabete, akvilejski patrijarh Bertold grof Andechs-Meran, ki je tudi to prekrasno svetišče sv. Lizabete — sedanjo župno cerkev v Slovenjgradu — dne 30. aprila 1251 sam posvetil. Ta plemeniti patrijarh je kmalu potem umrl (23. maja 1251) v Akvileji. Svoje dedno slovenjgraško lastništvo je daroval akvilejski cerkvi; potem so to prevzeli Habsburžani, od teh pa ljubljanski škofje, ki še imajo sedaj patronat nad župnijo Stari trg pri Slovenjgradu in nad mestno župnijo Slovenjgrдец. — Prekrasna cerkev sv. Lizabete v Slovenjgradu je bila, torej kot prva cerkev njej na čast pozidana. In to je povod, da celjska tretjeredna skupščina poroma k njej v nedeljo 10. maja, da tako dostojno počasti njen 700letni spomin, odkar je svetnicam prišteta in da se priporoči njeni priprošnji in njenemu varstvu. Temu romanju se naj pridružijo vsi tretjeredniki na progi Celje—Slovenjgrдец, pa tudi drugi, ki niso v III. redu, so vabljeni.

Načrt romanja je ta-le:

V nedeljo pelje posebni vlak iz Celja in sicer ob 8. uri zjutraj; stoji na vseh postajah do Velenja, potem v Doliču in Misljinju. V Slovenjgrдец pridemo ob 10.40; gremo v procesiji v župno cerkev sv. Lizabete, tam bo ob 11. uri pridiga (g. župnik Soklič) in sv. maša. Ob dveh boho šmarnice in litanije v Starem trgu. Ob treh popoldne bo v društveni dvorani govor g. dekana Fr. Ks. Meška, nato gledališka predstava »Sv. Lizabeta«, ki jo bodo proizvajale klarice pod vodstvom šolskih sester iz Celja. Ob pol sedmih zvečer se vrnemo domov in smo ob pol devetih zopet v Celju. Vsak si kupi na svoji postaji nedeljsko karto, ki velja tja in nazaj. Stane od Celja 28 Din, od drugih postaj pa tem manj, čim krajša je proga. Na veselo svidenje!

All si že obnovil naročnino?

Romanje na Trsat in izlet z ladjo po morju na prekrasni otok Rab, bo letos o binkošnih pod zelo ugodnimi pogoji. Iz vseh krajev Slovenije so že priglášeni romarji. Tudi vi se boste ude-

ležili tega romanja, če preberete podrobna pojasnila, ki jih pošlje vsakmur zastoj pisarna: »Po božjem svetue«, Ljubljana, Šentpeterska vojašnica.

G. Vlado Pušenjak †.

Iz življenja in delovanja.

Vse je presenetila 23. aprila nenadna vest, da je podlegel v Mariboru srčni kapi g. Vlado Pušenjak, nadrevizor Zadrúžne zveze, bivši dolgoletni poslanec, mariborski občinski odbornik itd.

Rajni se je rodil leta 1882 na Kapeli pri Radencih. Kmalu po končani gimnaziji se je posvetil zadrúžništvu, katerega je študiral v Nemčiji v Darmstadtu. Ko se je vrnil iz tujine, je stopil v službo pri Zadrúžni zvezi v Ljubljani leta 1907, kjer je neumorno deloval do mnogo prerane smrti. Pušenjakovo delo so vse naše posojilnice, hranilnice in razne zadrúge po Slov. Štajerskem, katere je nadziral in jim je bil preizkušen svetovalec do zadnjega izdihljaja, dobro poznale.

Za narodnega poslanca je bil izvoljen dne 28. novembra 1920 in je z veliko vnemo ter požrtvovalnostjo zastopal v parlamentu težavna in obsežna okraja Slovenjgrдец in Gornji grad. Velike so njegove zasluge, katere si je pridobil kot finančni strokovnjak v finančnem odboru. Mnogo se je trudil za povzdigo gospodarstva v Mariboru, kjer je bil več let član občinskega odbora in je bil predsednik upravnega sveta mestne hranilnice. Posebno je še treba poudariti, da je bil rajni Vlado, odkar se je pojavil v javnosti, eden najbolj vnetih sotrudnikov »Slovenskega gospodarja« in sploh vseh političnih in gospodarskih listov naše stranke. — Zapušča ženo in štiri otroke.

Zadnje spremstvo.

Zadnje spremstvo enega najboljših naših gospodarskih strokovnjakov se je začelo razvijati v častnem številu v soboto 25 aprila ob pol 5. popoldne izpred hiše žalosti na Miklošičevi cesti.

Pred hišo Zadrúžne zveze je opravil mrtvaške molitve ob asistenci g. stolni župnik Umek. Nato sta se poslovila od rajnega g. mestni župan dr. Juvan in za Mestno hranilnico g. V. Grčar. Žalostinko je zapel moški zbor pevskega društva »Maribor«, nakar se je začel pomikati dolg sprevod mimo stolne cerkve na Glavni trg in na pobreško pokopališče.

Kot odposlanec vlade je bil v sprevedu g. minister dr. Krek, dva zastopnika stolnega kapitlja, pokojnikovi bivši poslanski tovariši, nekateri sedanji poslanci JRZ, bivši mariborski župani, zastopnika političnih oblasti ter mnogo Pušenjakovih prijateljev, znancev in vseh onih, ki so in bodo znali ceniti njegovo veliko gospodarsko delo za Slovensko Štajersko.

Od odprtem grobu sta govorila o rajnega zadrúžnih in političnih zaslugah pomembne besede g. mestni župnik in mariborski podžupan g. Franjo Žebot.

Po odpetju in odigranju žalostinke je pokrila slovenska zemlja truplo toliko let prezgodaj preminulega vsestransko delavnega moža, katerega bo težko pogrešala kot preizkušenelega finančnega strokovnjaka ne samo Slovenija — da, vsa Jugoslavija!

Osebné vesti.

Peddesetletnico je obhajal 24. aprila naš ban g. dr. Marko Natlačen. K jubileju naše častitke!

Duhovniške vesti. G. župnik v Ločah 60 letnik. Duhovni svetnik in župnik v Ločah g. Marko Žičkar je obhajal 23. aprila 60 letnico. Rojen je v Sevnicí ob Savi. Študiral je v Celju in v Mariboru in je prejel mašniško posvečenje leta 1898. Kaplanoval je v Grižah in Konjicah, odkoder je prišel za župnika k St. Jerneju pri Ločah. Od leta 1918 je na občo zadovoljnost župnik v Ločah. Kot neustrašen narodnjak je bil med svetovno vojno preganjan in so ga gnali žandarji v Gradec. Delavnemu in zaslužnemu duhovniku, narodnjaku in kulturno-gospodarskemu delavcu k jubileju naše čestitke! — Inštaliran je bil 27. aprila na župnijo Sv. Pavel pri Preboldu dosedanji g. župnik v Breznu, Marko Sagaj. — Župnik pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu je postal g. Vinko Holeman, provizor istotam.

Katehetski izpit so napravili pred drž. komisijo na ljubljanskem moškem učite-

ljišču gg. frančiškani p. Kasijan Farič, katehet na pomožni šoli v Mariboru, p. Ciprijan Napast, katehet na osnovni šoli v Novem mestu, in p. Rupert Suhač, katehet na krčevinski šoli pri Mariboru.

Smrti našega vzornega moža. Pri Sv. Križu pri Rogoški Slatini je umrl v starosti 76 let tamošnji bivši trgovec, veleposestnik in gostilničar g. Franc Ogrizek. Rajni je bil vzor krščanskega moža, vedno zavednega Slovenca ter požrtvovalnega delavca za splošno dobrobit okolice, v kateri je živel. Veliko dobrega je storil cerkvi, duhovnikom in za reveže ter navsveta potrebne je bila njegova hiša vsa leta njegovega samostojnega delovanja odprto zatočišče. V vzgledni ljubezni je živel s svojo blago ženo Reziko, ki je umrla pred dobrim letom in je njena smrt dobrega Franca silno potrla. Bil je vsa leta zvest naročnik krščanskega časopisja in se je neustrašeno boril s soprogo vred v vrstah naše stranke. Dobremu Francu bodi Vsemogočni obilen plačnik za vse brezštevilne dobrote, katere je delil v življenju! Vsi, ki smo poznali Francovo blago srce, ga bomo ohranili v trajno hvaležnem spominu. Žalujočim sorodnikom naše sožalje!

60 letni jubilej znanega ter priljubljene- ga veletrgovca. V Celju je praznoval dnc

22. aprila 60 letnico tamošnji veletrgovec g. Rudolf Stermecki. Jubilant je rodом iz Bizeljskega. Trgovine se je izučil v Brežicah. V Celju je otvoril 1905 majhno trgovino z enim pomočnikom in vajencem. Danes je na ravno istem mestu Stermeckijev trgovski dom, kjer je uslužbenih samo v trgovini 60 ljudi in ravno toliko pa tudi v izdelovalnici oblek ter perila. G. Stermecki je stal vedno neustrašeno v narodnih vrstah. Zasluznemu jublantu naše iskrene častitke!

Nesreče.

Lokomotiva je tako zmečkala nogo železniškemu kurjaču Francu Novaku iz Nove vasi pri Mariboru, da so mu jo morali odrezati v bolnišnici.

Avtomobilska nesreča. Pri izogibu kolesarju je zadel mariborski trgovec Moravec z avtomobilom pri mestnem vodu na Tržaški cesti proti Hočam v brzjavni drog. Obe sopotnici je vrgel sunek iz vozila. 20 letni delavki Alojziji Reckovi je počila pri padcu lobanja, 22 letna Julijana Senčar je poškodovana na nogi ter roki, g. Moravec je ostal nepoškodovan.

Požar ob severni meji. V št. Ilju v Slov. goricah je pogorelo gospodarsko poslopje posestnika Ivana Doljaša. Škoda znaša 15.000 Din.

Otrok umrl vsled opeklin. Dveletna Ida, hčerka marenberškega mesarja, se je v kuhinji tako polila z vrelo juho, da je umrla vsled opeklin.

Poleg hiše je še ob 3000 Din. V Hrastju nad Pekrami v Mariboru je obiskala požarna nesreča posestnika Antona Jaunika. Zgorela mu je hiša in z njo tudi z veliko težavo prištedenih 3000 Din.

Hiša je zgorela v Hotinji vasi pri Račah posestniku Alojziju Kolarju in znaša škoda 16.000 Din.

† Vlado Pušenjak.

Dva posestnika prizadeta po požaru. V Gorišnici pri Ptujju je nastal ogenj pri posestniku Ivanu Horvatu. Požarna nesreča je preskočila tudi na sosednje gospodarsko poslopje Jožefa Mikše. Požarna škoda znaša 50.000 Din.

Četrti nočni požar v okolici Rač. V Sp. Gorici pri Račah je v noči 24. aprila zgorelo gospodarsko poslopje posestnika Antona Roberja. Škoda znaša 22.000 Din.

Nemški vojni minister von Blomberg je bil imenovan za feldmaršala.

Triletno dekletce utonilo v mlaki. V Partinju pri Sv. Lenartu v Slov. goricah sta bila zakonca Klemensberger zaposlena v vinogradu. Doma je ostalo pet otrok od enega do osmih let. Nesreča je hotela, da je padla triletna Marija v poldrugi meter globoko mlako za hišo in utonila.

Smrtonosne opekline otroka. V Libojah pri Celju si je vžgala pri štedilniku oblekco 4 letna Anica, hčerka posestnika Jurija Berlečiča. Prepeljali so otroka v celjsko bolnišnico, kjer je umrl na strašnih posledicah opeklin.

Stanovanjska hiša je pogorela posestniku Juriju Klemencu na Vrhpolju pri Kamniku.

Nesreča vsled preveč obteženega kolesa. Sin ključavničarja Šparovca iz Kamne gorice na Kranjskem se je peljal na kolesu. Srečal je 22 letno Tinico Šolar, ki je šla peš po pošto iz Kamne gorice v Podnart. Povabil je deklo na kolo. Na klancu so se vsled prevelike teže prelomile vilice in sprednji del kolesa je odletel. Šparovec in Šolarjeva sta padla z vso silo na cesto ter obležala nezavestna. Hudo poškodovana so prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

Granata raztrgala pet otrok. V Osojniku pri Dubrovniku v Dalmaciji so se igrali trije dečki in dve deklici v starosti od 8 do 14 let s staro granato, katero so slučajno našli. Granata je eksplodirala in vseh pet otrok je eksplozija raztrgala na drobne kose in jih razmetala.

Razne novice.

Popravljen velika krivica, katero je napravila JNS. Za upravnega sodnika v Celju je bil postavljen dr. Ivan Likar, sodnik istega sodišča v pokoju. Bil je upokojen radi tega, ker je z dvema tovarišema pod Srškič-Kramar-Pučljevo vladno »Jugoslovanske nacionalne stranke« razveljavil z razsodbo upravnega sodišča leta 1933 kot nezakonito konfinacijo voditelja slovenskega naroda g. dr. A. Korošca, sedanjega bana dr. M. Natlačena, bivšega ministra dr. Kulovca in dr. A. Ogrizeka. Koj po razsodbi je bil brzjavno upokojen celi senat, kar je bilo edino mogoče in kar se je zgodilo, ko sta gospodarila v Sloveniji Kramer in Pučelj!

Najnovejši proliletalski top v Nemčiji.

Italijani gradijo in valjajo z motornimi valjarji nove ceste v zasedenem abesinskem ozemlju.

In še ena krivica popravljena! Za poveljnika policijske straže v Ljubljani je bil imenovan od JNS nasilno upokojeni g. Bedenk, od JNS postavljeni dosedanji poveljnik straže v Ljubljani Gril pa je pre-stavljen v Banjaluko.

Sprememba v občinah. Občini Šmarje pri Jelšah in Šmarje okolica se po uredbi notranjega ministra spojita v skupno občino Šmarje pri Jelšah. Ustanovi se zopet občina Slivnica pri Mariboru, ki jo bodo tvorili kraji Čreta, Dobrovci, Hotinja vas, Orehova vas, Radizel, Skoke in Slivnica, ki so spadali v novoustvarjeno občino Rače.

Zgodnji jurčki. Dne 23. aprila je našla M. Sotošek v Mrčni seli po številu 18 jurčkov, pravih gobanov, že precej velikih in lepo razvitih. Tako zgodnjih še nismo našli.

Mesto venca na sveži grob združnega nadrevizorja g. Vlad. Pušenjaka sta darovala po 100 Din za Slomšekovo kapelo mariborski podžupan g. Franjo Žebot in ravnatelj Tiskarne sv. Cirila g. Franc Hrastelj.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka ulica 49, telefon 23—58. Najmodernejše urejen za operacije. Oskrba I. razreda 120 Din, II. razreda 80 Din dnevno. Enotna cena za operacijo (slepica, gošče, kile) in oskrbo 10 dni 2500 Din, uradniki 2200 Din. Hranilne knjižice se vzamejo v račun. Vodja specialist za kirurgijo dr. Černič.

Cirilova knjigarna v Mariboru nudi naslednja dela: I. slovenski izseljenski kongres v Ljubljani, vez. 15 Din. — Langus: Praktični govornik, broš. 6 Din. — Guardini: Križev pot našega Gospoda, broš. 4 Din, vez. 8 Din. — Framazoni, 1 Din. — P. Daniel Considine D. J.: Veselite se! broš. 5 Din, vez. 10 Din. — Pregelj: Osnovne črte iz književne teorije, broš. 24 Din. — Breznik-Ramovš: Slovenski pravopis, vez. 60 Din. — Sušnik: Pregled svetovne literature, broš. 75 Din, v platno vez 95 Din. — Lavtižar: Šmarnice Marijina božja pota v Evropi, tretja knjiga, vez. 35 Din. — Vreže: Slomščekove šmarnice, Slomščekovi misijonski govori in pridige nebeško veselje, broš. 18 Din, vez. 28 Din. — Kosi Anton: Slomščekova koracnica, 6 Din. — Kosi Anton: Slava tebi Slomšček škof, dva slavospeva narodnemu buditelju, 5 Din.

Cirilova knjigarna v Mariboru priporoča novosti: Weingartner: Kurze Katechismuspredigten, I. Der Glaube, kart. 36 Din. — Weingartner: Kurze Katechismuspredigten, II. Gebete und Gebote, kart. 36 Din. — Willram: Festansprachen bei kirchlichen und weltlichen Anlässen, kart. 80 Din. — Svoboda: Die junge Kirche, broš. 16.80 Din. — Keilbach: Die Problematik der Religionen, eine religionsphilosophische Studie mit besonderer Berücksichtigung der neuen Religionspsychologie, broš. 49 Din. — Schwierholz: Von Fest zu Fest durch das Kirchenjahr, kart. 37.80 Din. — Penz: Kinderansprachen, broš. 40 Din. — Toth: Der Sieg Christi, Mariologie, Predigten, vez. 56 Din. — Siepe S. J.: Nachahmung Mariens und goldene Bulle, kart. 36.40 Din. — Dörner: Neue Stunde des Kindes, Kinderpredigten und Anregungen zur Gestaltung des Kindergottesdienstes, broš. 47. 60 Din. — Kindermann: Mutter näher zu dir! Marianische Weg- und Umschau, vez. 67.50 Din. — Welte: In der Schule Mariens, Mal-Vorträge, broš. 48.60 Din. — Welte: Mariens Wegweisung zum Glück, Mal-Vorträge, broš. 46.80 Din.

Bodoče matere

morajo skrbeti, da se izognejo vsaki lenivosti prebavit, posebno zapeki, z uporabo naravne

FRANZ-JOSEFOVE
grenčice.

FRANZ-JOSEFOVA

voda se lahko pije in deluje v kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Ogl. reg. S. br. 15.485/35

Obžalovanja vredni slučaji.

Kar trije nočni požigi drug za drugim. Še neodkrit požigalec na Dravskem polju si je izbral v zadnjem času za svoj peklen-sko zlobni delokrog vas Zgornjo Gorico pri Račah. Tamkaj so doživeli tri dni zapored skoraj ob istem času med eno in drugo uro v noči požige. Prvič je začelo goreti 19. aprila pri posestnici Mariji Šramel. Preden so vtegnili gasilci, da bi bili v noči uspešno omejili ogenj, se je že raztegnil na sosednji poslopji Vincenca Fin-

gušt in Elizabete Pernat. Požarna škoda pri omenjenih treh znaša 120.000 Din. Naslednjo noč se je pojavil rdeči petelin skoraj ob isti uri na škodnju in hlevu posestnika Frica Čelofiga, ki ima škode dobrih 40.000 Din. Tretjo noč so švigili plameni iz gospodarskega poslopja posestnika Pauko Alojzija, ki je tudi znatno oškodovan.

Žalostna smrt dveh sinov je zrahljala materi življenje. Zadnjič smo poročali, kako je došlo v vinotoču v Krčevini pri Vurbergu med pijanimi fanti do pretepa, ki je zahteval prvotno pet ranjenih in med temi dva težko. Viničarski sin Franc Krepek je kmalu izkrvavel radi presekanke žile odvodnice. Njegovega 22 letnega brata Alojza Krepek so prepeljali v bolnišnico v Ptuj, kjer se ni več zavedel in je podlegel zlomljenju tilnika. Žalostna smrt kar dveh krepkih sinov je tako presunila ter potrla mater obeh Franciško Krepek, da je zbolela.

Vlom v trgovino. Neznani vlomilci so odnesli iz podružne trgovine v Bresternici za 3000 Din blaga trgovcu Pinterju iz Selnice ob Dravi.

Tat se je priklatil v noči v podstrešno sobo krčmarja Vrhovnika v Slovenski Bistrici. Odnesele je zlato uro ter zapestnico in še razne druge predmete.

Po zgledu Karl Maja si je otel življenje. Pijani fantje so navalili v noči na proti domu se vračajočega posestnika Miklavža Stiplovškega nedaleč od Studenic pri Poljčanah. Ranili so ga in Bog znaj, kako bi bilo z njim, da ni po zgledu Karl Maja skočil v mimo tekočo Dravinjo, jo srečno preplaval in je na ta način ušel pretepaškimi ponočnjakom.

Nevaren zabodljaj v hrbet je dobil v vinotoču v Rogoznici pri Ptuj 21 letni Martin Črešnik.

Smrtna žrtev lovske strasti. V Osredku pri Zagorju nad Kozjem so našli v gozdu mrtvega s prestreljenimi prsi tesarja Artnaka, po domače Hrastnika. Orožniki so dognali, da je bil nanj oddan strel iz razdalje več metrov, ker so bile šibre nasute po vsem telesu. Artnak je bil baje po nesreči zadet od gonjača, ki je meril v zajca,

Slovesen vhod italijanskega maršala v Desije.

V Desije na severu je bilo nastanjeno vrhovno poveljstvo abes. armad pod vodstvom cesarja. Po padcu te važne postojanke vitalijanske roke se je preselilo v Desije najvišje italijansko vodstvo pod maršalom Badoglio. Italijanska komanda se je pripeljala v Desije tekom poldruge ure v 12 letalih. Pristanek letal se je izvršil brez vsake nezgode. Maršal Badoglio se je odpeljal od kraja pristanka v neguševem avtomobilu v ono poslopje, v katerem bo prebival v Desije v krogu svojih višjih oficirjev in generalov. Maršalu so se poklonile skupine domačih dostojanstvenikov

Očetov greh.

»Ne, ne. V Podkraju ne ostanem več niti en dan ne. Zdaj, ko vejo ljudje vse, bi me od sramu bilo konec. Nocoj pojdem po svoje reči — potem me Podkraj ne bo več videl. K razpravi še pridem sem, nato pa odrineta kam dalje. Delati morem povsod.«

»Brez denarja pa ne prideš nikamor. Vzemi vsaj kakih petdeset tisoč — to bi bilo toliko, kolikor mi je tvoj oče podaril!«

»Ničesar vam niso podarili — saj je bilo vaše. Niti pare ne sprejemem. Če mi posodite: tri sto dinarjev mi posodite! V treh mesecih vam jih vrnem.«

Zaman ga je krojač nagovarjal, Tevž se ni dal pregovoriti. Ko sta se poslavljala, je rekel mojster Kristof:

»Kristof moj, ti si samsvoj in ponosen poba! Dadada, svoje roge ima vsakdo, pa si jih počasi že obrusi. Če ni drugače, pa pojdi! Privezati te ne morem. Toda to si zapomni: spet sem tvoj stric in ni boljšega strica na svetu, kakor sem jaz! Kri ni voda, Tevž. Dadada. Eno pa mi moraš obljubiti: da se mi boš oglašal in mi vedno dal vedeti, kod okoli se pomičeš in kako ti je!«

17

IX.

Na večer tega dne so sedele priče, ki so se vrnile s sodnije, v gostilni »Pri pošti«. Pili so na zdravje mojstra Kristofa, ki je tako iznenada obogatel. Mojster pa ni bil danes nič kaj dobre volje in beseda mu ni šla kakor druge mali. Zato tudi ni dolgo ostal. Vstal je, plačal še tri štefane vina in se odmajal proti domu.

Medtem pa je šla novica od hiše do hiše. Ljudje so stali na cesti in si jo pripovedovali. Tevževi sestri, Gradišnica in Osojnica, sta obe iz sebe prihiteli k mojstru Kristofu, in ko sta se prepričali, da je vse tako, kakor pravijo, sta se bridko razjokali; skoraj si nista upali več domov.

Kljub pozni uri se je razglasila novica do zadnje hiše. K Zvonikovim jo je prinesel Janez, Kristofov pomočnik. Tu so pravkar odmolili rožni venec, ko je priburjal Janez in se na ves glas zakrohotal:

»Ali ste že čuli o našem skopuhu in oderuhu? Ni bil skopuh; ubog siromak je bil. Ni imel še kovača ne v žepu in je stradal kakor miš v cerkvi in uro je moral prodati, da si je mogel hlače kupiti. Prejšnjega starega Dvornika testament so utajili, Blazinka ga je, so jo že zaprli. Tevž je domačijo prodal, da je mogel mojega mojstra izplačati, ker njegovo je bilo po pravici vse.«

Stari Zvonik si je nevoljno pogladil brado in je dejal rezko:

a je nehote pogodil svojega lovskega so-tovariša Artnaka.

Skočil v Savo radi 200 Din. 19 letni Karol Gams, dimnikarski pomočnik v Radečah pri Zidanem mostu, je skočil v Savo in utonil, ker je zapravil svojemu gospodarju 200 Din.

izpred sodišča.

Obsojen cerkveni ropar. Iz romarske cerkve na Ptujski gori je bila 8. marca ukradena 50.000 Din vredna monštranca iz leta 1757. Kot tat in cerkveni ropar je bil 25. aprila v Mariboru obsojen na dve leti robije Franc Potočnik. Odsedel bo še kazni deset mesecev, ki mu je bila radi pomiloščenja 1. decembra pogojno odpuščena.

Oprostitev pred sodiščem. V Galuškaku je umrla lani 5. februarja Franciška Senčar, 72 letna prevžitkarica. Ljudje so začeli govoriti, da je bila zastrupljena. Sodno raztelesenje je po preiskavi v Ljubljani dognalo, da je Senčarjeva res podlegla zastrupljenju z mišnico. Obdolžena sta bila groznega dejanja sin rajne posestnik Vinko Senčar in njegova žena. Obtožnica ju je dolžila, da sta dogovorno po zrelem preudarku ter iz koristoljubja usmrtila mater, oziroma taščo na ta način, da sta ji primešala mišnice v ajdovo kašo. Oba obtožena sta bila pred mariborskim velikim senatom 21. aprila oproščena.

Dvakrat preložena razprava končana. Pred mariborskim sodiščem je bila 24. zaključena že dvakrat preložena razprava proti 21letnemu posestnikovemu sinu Francu Mustarju in 41letnemu posestniku Alojziju Špelcu iz Selnice ob Muri. F. Mustarja je dolžila obtožnica, da je lani 26. X. v krčmi na Sladkem vrhu ob severni meji udaril v pretepu Antonijo Rajter z ročico po glavi. Udarjena je umrla na posledicah en dan po zločinu v bolnišnici. Špela je lažje poškodoval več fantov. Mustar je bil obsojen na 3 leta in 2 meseca robije. Špela na 2 meseca in 10 dni strogega zapora pogojno na 2 leti.

250 glav kuretine je pokradel Ivan Kosi iz Dornove pri Ptujju s svojo tričlansko

družino in je bil v Mariboru obsojen na dve leti in šest mesecev robije.

Odgovor za dva uboja. Dne 21. aprila so obravnavali sodniki v Celju dva uboja. 24 letni delavec Jože Lampret iz Zagorja pri Ponikvi je napadel 16. februarja 30 let starega Jakoba Slatinška s Slatine in ga je udaril s kolom po glavi. Udarjeni je podlegel poškodbi v celjski bolnišnici. Ubijalec je bil obsojen na tri leta robije, na plačilo 1000 Din povprečnine in na povračilo bolniških in pogrebnih stroškov. — 17. marca zvečer je bil na Pristavi pri Pilštajnu v Čepinovem vinogradu napaden Janez Leskošek, ki je dobil z motiko udarec po glavi. Vsled udarca je nastopilo zastrupljenje, za katerim je poškodovani umrl. Napadalec Miha Leskošek je bil obsojen na 18 mesecev strogega zapora.

Pri lenivosti črevesja,

črevesnemu katarju, obolenju danke, odstrani naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica zapako dolnjih organov dobro in naglo. Mnogoletne izkušnje uče, da uporaba

FRANZ-JOSEFOVE

vode odlično regulira funkcije črevesja.

Ogl. reg. S. br. 15.483/35

Zasluzeno kazni je prejel nevaren vlomilec. V Celju so obsodili na pet let robije 31 letnega Alojza Belar, ki je po poklicu rudar in pristojen v Zagorje ob Savi. Po prestani kazni ga bodo pridržali še štiri leta v kazenskem zavodu. Obsojeni je kazni zaslužil, ker je imel že večkrat posla s sodiščem. Lani je zagrešil v srezu Laško kar tri vlome in je pobral vse, na kar je naletel. Slednji njegov vlom je bil v mrtvašnico v Izlakah, iz katere je vzel kramp. S tem orodjem je vdrl v cerkev. Odprl je nasilno tabernakelj. Iz monštranca je izmaknil presv. hostijo, jo pojedel in vtaknil v žep pozlačeno lunulo. Lunulo je položil v Zagorju na tračnice, da jo je stisnil vlak. Hotel jo je prodati, ko je pa uvidel, da je brez večje vrednosti, jo je zavrgel.

Slovenska Krajina.

Novomašnik. V Ljutomeru je daroval novo sv. mašo prekmurški rojak g. Drago Žižek, ki je končal bogoslovje v Šibeniku in bo tam tuč stopil v dušepastirsko službo.

Sobota. Nastopil je službo sekundarja v naši bolnici g. dr. Avgust Hribovšek. Prejšnji sekundarij g. dr. Emanuel Pertl je odšel v Ponikve pri Rakeku. — Gospodarska in dijaška podporna zadruga v Soboti je imela 13. aprila svoj občni zbor, ki se ga je udeležilo veliko ljudi. Zanimanje za to humano ustanovo je bilo veliko. Izvolilo se je sledeče načelstvo: g. dr. Šerbec, Štubelj, Jerovšek, Karoš, Nemeč, Fossi, Čačinovič. Člani nadzorstva so: Gumilar, Hahn, Bac, Sopač, Zver. — Dne 22. aprila se je vršil ob 8. uri zvečer občni zbor društva »Sola in dome«. Zanimanje za to je bilo zelo veliko. Vsa poročila so bila izčrpno podana in so pokazala društvo v polnem razvoju.

Beltuči. V začetku meseca aprila se je vršilo pri nas zborovanje učiteljskega lendavskega sreza. Na zborovanju je predaval profesor g. Vilko Novak o temi: »Prekmursko šolsko slovstvo.« — Naše prosvetno društvo pripravlja za 26. maj, ko se bo vršila pri nas sv. birna, igro na prostem. Med ljudstvom vlada že sedaj veliko zanimanje.

Crensovci. Marijin vrtec priredi v nedeljo 3. maja, popoldne po večernici, v Našem domu mladinsko proslavo prvoobhajancev. Vsi prijatelji naših najmlajših iskreno vabljeni!

Crensovci. V sredo dne 22. aprila je smrt pobrala mlado dekle, 14letno Prša Rozino iz Crensovcev. Dolgih devet mesecev je potrpežljivo in udano nosila bolezen ter iskala zdravja v bolnici in pri raznih drugih zdravnikih, pa vse zaman. Pogreba, ki je bil v četrtek dne 23. aprila, so se udeležili gg. učitelji, šolski otroci in mnogo ljudstva.

Gornja Lendava. Imeli smo dne 13. t. m. tukaj ustanovni občni zbor Prosvetnega društva. Izvoljen je bil sledeči odbor: Janko Škraban, kaplan; Zokš Verona, Kočar Alojz, šinko Kristina, Slamar Franc, Bačič Franc, ban. svetnik, in Zelezen Franc. Društvo šteje ob ustanovitvi 90 članov. Na belo nedeljo je priredilo društvo slavnostno akademijo na prostem pred cerkvijo. Prisostvovalo ji je okoli 1300 ljudi. Akademija je obsegala dve pevski točki, ki so jih

»Janez, odmolili smo in spat se spravljamo. Zato nam ni za preroke, ki norčave novice trosijo.«

»Hehehehe!« se je Janez zarežal; »menda mislite, da ga imam pod klobukom. Pa sem jih rajši pustil pri polnih litrih in sem si dejal, da si ga bom pri vas za požirek zaslužil. Ne, zaradi tega nisem prišel. Hotel sem vam le z novico priti, dokler je še nova.«

Zdaj jim je vse po vrsti povedal, kaj se je danes na sodnji zgodilo.

»Vidiš, Marta, jaz sem zmerom rekla, da Tevž ni tak, da se mu je morala kaka nesreča zgoditi!« je vzkliknila Mojca.

»Tiho in spat!« je velel oče; »nas vse to ne briga.«

Marta je stala blede ko zid in se je oprijemala stene. Zamolklo je ponovila očetove besede:

»Ne, nas vse to ne briga.«

Marka in Luka, njena brata, bi bila rada še več kaj izvedela. Oče pa je presekal besedo, pomočil roko v kropilnik, pokropil otroke ter odkrevsal za njimi po stopnicah. Janez se ni mogel načuditi, počasi se je odpravil, Zefa pa je zaprla duri za njim.

Marti je bila ta noč bridka in huda. Tako so se ji podile misli po glavi, da niti za trenutek ni mogla zaspiti. Drugi dan dopoldne je imel Marka opravke pri kovaču; ko se je vrnil, je vedel vse potrditi, kar jim je Janez prejšnji večer povedal. Zdaj Marta

nekaj dni ni šla iz hiše. Za en del se je hotela jezikom izogniti, za drugi del pa je željno čakala, da se oglasi Tevž. Ali čakala je zaman. Tevž je že zdavnaj zapustil kraj in dolino.

Ko je šla v nedeljo v cerkev, so se vsi ozirali za njo. Nihče pa ni mogel na njej kaj posebnega opaziti. Resna in zbrana je bila kakor druge mali in nobenega sledu ni bilo, da jo je kaj zbegalo. Podkrajčani so si to po svoje razlagali; eni so dejali, da je strašno prevzetna, drugi so trdili, da ni mogoče, da bi bila s Tevžem kdaj kaj imela. Za nobenega fanta ji ni mar, najmanj še za Tevža.

Dolgo časa v Podkrajju niso o ničemer drugem govorili kakor o Blazinki, o Kristofu in o Dvornikovih. Zdaj se je sodba čisto obrnila. Vse je bilo proti Blazinki, Tevž pa se jim je vedno bolj smilil. Marsikaka ženica in še posebno marsikatero dekle je pretočilo kaj grenkih solz zaradi bridkosti, ki jih je Tevž pretrpel, da je svojo siročino skrnil.

Kakor so pripovedovali čevljarjevi, je prišel Tevž tisti večer po razpravi pozno po svoje reči, je plačal, kar je bil še dolžan, in je odjadral v noč. Teden dni na vrh, ko je bila ponovna in končna razprava, so ga Podkrajčani zadnjič videli.

Ko je stala konec novembra Blazinka pred sodniki, se je še enkrat prikazal. Iz Podkrajja je prišlo ta dan mnogo ljudi pričevati, glavna priča pa je bil Tevž. Na sebi je imel novo, lepo obleko in tudi v

in duhovščine. Bataljoni Italijanom udanih Askarov so izvajali ob priliki slovsnega vohoda v mesto bojne in zmagoslave plese, kakor so običajni med Abesinci.

Kam se je zatekel neguš po umiku iz Desije.

Kakor že omenjeno spredaj, je bil nastanjen vrhovni abesinski stan pod poveljstvom neguša v Desije na severu. Zavzetju postojanke Desie se je upiral cesar s svojo gardo, ki je bila obupne boje z italijansko premočjo krog mesta Kvorum pred Desije. To bitko, ki je končala porazno za negušovo gardo, je vodil sam cesar in je bival ob času bojev v takozvani knežji votlini.